

[Annelise Gottfredsen]

tænker sig, og man er generelt meget venlig over for de intentioner, der ligger bag disse oplæg. Der er ingen tvivl om, siger den socialdemokratiske ordfører, at besparelserne må suppleres med egentlige krav, og der er sympati for intentionerne.

Jeg må sige, at det er også en ændring – efter den tidligere beslutning, som ministeren sagde ikke var nogen ændring i energiplanerne. Det er en ændring, at man så helhjertet kommer disse intentioner i møde.

Man står faktisk her med en såkaldt alternativ energiplan, som er en forudsætning for, at man kan undvære kernekraften. Vi får nu for tredje gang fremsat disse forslag for folketinget. De går i det store og hele ud på at nedbringe forbruget af el – og dermed af kul og uran – og fremme brugen af vedvarende energikilder.

Vi har naturligvis ikke noget imod, at man sparer energi i den forstand, at man afstår fra energifråds – hvad det er, kan man så diskutere – og vedvarende energikilder ser vi naturligvis ligeledes gerne forsket i. Vi vil også medvirke til, at de engang i fremtiden kan blive rentable. Det er de imidlertid ikke i dag, men de kan naturligvis blive det ved afgifter på anden form for energi og ved restriktioner og reguleringer helt ud i – ja, undskyld, hr. minister – regulering af vore køkkener, hvordan taget skal se ud på vore huse, og hvordan vore rum skal indrettes.

Vi vil ikke gennem økonomisk ufordelagtige forholdsregler, der kun kan opnås gennem en stærk statsstyring, medvirke til at opfylde SFs principønsker om et ændret samfund, hvor det frie forbrugsvalg er sat ud af kraft.

Jeg kan i det store og hele tilslutte mig tidligere ordføreres gennemgang af de forskellige forslag. Jeg skal blot gøre nogle få bemærkninger om enkelte af forslagene.

Forslaget om afgifter på mineraliske olier og olieprodukter betyder en øget udgift for erhvervslivet med nedgang for beskæftigelsen, og det finder vi i den givne situation naturligvis ikke kan godtages.

Forslaget om papirgenbrug kan vi heller ikke godtage. Der foreligger undersøgelser, og det er ingenlunde påvist, at der foreligger egentlige besparelser på dette område. Vi må afvente yderligere undersøgelser.

I forslagene om bygningsreguleringer er det stadig solvarmen og den vedvarende energi, der spøger. Det er ingenlunde påvist,

at solvarmen er økonomisk fordelagtig, og det kan naturligvis ikke godtages, at vi ved at pålægge befolkningen udgifter fremmer en installation i områder, hvor man måske planlægger anden form for energi. Vi mener heller ikke, at man skal gribe ind over for den enkelte husejers ønsker, når det drejer sig om at tegne og indrette sit hus, som han har lyst til. I særdeleshed ikke, da solvarme endnu ikke er rentabelt – ud over en smule varmt brugsvand om sommeren, som et tidligere SF-medlem har udtalt det.

Om det nye bygningsreglement må vi også sige, at det er et spørgsmål om kroner og øre, et spørgsmål om økonomi. Det er meget muligt, at der ved udvikling af kraftvarme i mange områder bliver produceret så meget varme, at der må være en grænse for, i hvor høj grad ældre bygninger bør isoleres. Det er et forhold, som man ikke har tilstrækkeligt belyst og underbygget endnu, og jeg ville finde det udmærket, om vi kunne få en diskussion netop om dette spørgsmål frem i udvalget.

Jeg vil slutte med at sige som tidligere ordførere, at vi ikke kan gribe ind i det kommunale selvstyre og gennemføre forbud mod at nedlægge gasværker, hvor man ønsker at gøre dette.

Forslaget om forbud mod anvendelse af engangsservice [sø-vis] i statens og amternes og kommunernes virksomheder ser jeg heller ikke belyst grundigt nok til, at vi kan gå ind for dette forslag.

Vi kan naturligvis heller ikke godtage forslaget om forbud mod visse elapparater. Det er et gennemgående træk, at man ønsker at lægge elforbruget for had, skønt det er påvist mange gange, at det på mange områder netop er den rimeligste og den mest økonomiske måde at forsyne sig med energi på. Det venter jeg også at vi kan få grundigt belyst gennem udvalgsarbejdet. Sammenhængen mellem kraftvarme og elproduktion er stadig flydende, og jeg tror, det vil være meget rart, om vi får en grundig gennemgang af det.

Jeg vil slutte med at sige, at vi naturligvis ikke kan medvirke til at gennemføre SFs principprogram. Jeg vil blot citere fra bemærkningerne til lovforslag nr. L 112, hvor man siger:

»Socialistisk folkeparti ønsker en styret udvikling af energiforbruget samtidig med, at det ønskes sikret, at etableringen af alternati-